

انترناسیونال

حزب کمونیست کارگری ایران

شماره ۷۴۳

جمعه ۱ دی ۱۳۹۶، ۲۲ دسامبر ۲۰۱۷

صحبتی با کارگران بازنشسته فولاد

کارگران بازنشسته فولاد! شما و خانواده هایتان در هفته های گذشته نمونه ای از جسارت، پیگیری و اتحاد را در تهران و اصفهان و کرمان به نمایش گذاشتید. خواست های شما مبنی بر حقوق بالای چهار میلیون و درمان پایدار و کارآمد یا درمان رایگان خواست همه مردم است. شعارهای تند و تیز شما علیه آیت الله ها و مقامات حکومت و دزدان و مفتخوران حاکم و صدا و سیما منفورشان، حرف دل همه مردم است. استفاده شما از مدیای اجتماعی و تاکیدی بر حضور خانواده ها و راهپیمایی های پشت سر هم شما مخصوصا در شهر اصفهان درس های بزرگی برای کل طبقه کارگر دارد. شما ستون محکم جنبش کارگری و جنبش آزادیخواهانه مردم ایران و یکی از رادیکال ترین بخش های آن هستید و بحق شایسته پشتیبانی همه جانبه همه مردم. جا دارد از جانب کل طبقه کارگر به شما و خانواده هایتان که قاطعانه در تجمعات اعتراضی حضور دارند درود بفرستیم.

اما تعداد بازنشستگان فولاد در سطح کشور ۸۵ هزار نفر است که با خانواده هایتان جمعیت عظیمی را تشکیل میدهید. در اصفهان و تهران، کرمان و گیلان، خوزستان و آذربایجان و سایر استانهای کشور این جمعیت باید به میدان بیاید. شما و خانواده هایتان که در صف اول اعتراض بازنشستگان فولاد دست به تجمع همزمان در شهرهای مختلف و یا در تجمع سراسری در تهران زده اید، نقش مهمی در تشویق و به حرکت درآوردن کل این نیروی عظیم

ناسیونالیسم یک جنبش ارتجاعی است

پرسش از کاظم نیکخواه

صفحه ۲

اعتراضات در اقلیم کردستان عراق

پرسش از نسان نودینیان دبیر کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

صفحه ۴

در حاشیه یک شعار تفرقه افکنانه

شهلا دانشفر

صفحه ۵

در ۲۰۰ سالگی کارل مارکس

در آستانه سال ۲۰۱۸، سالی که به نام و با یاد مارکس خواهد بود!

مینا احدی

صفحه ۶

کارگران در هفته ای که گذشت

شهلا دانشفر

صفحه ۷

زنان قفل های جداسازی جنسیتی اسلام را می شکنند!

حسن صالحی

صفحه ۸

از سوت چارواداری تا سبوس برنج!

جنبش بازنشستگان

شعاری که طنین انداز شد!

آرش دشتی

صفحه ۹

تاریخ دو حزب

مروری بر تاریخ دو حزب کمونیست ایران و حزب کمونیست کارگری ایران

این نوشته بر مبنای مصاحبه تلویزیون کانال جدید با حمید تقوایی در سپتامبر ۲۰۱۵ تدوین شده است و در پنج شماره انترناسیونال به شکل ضمیمه منتشر

میشود.

اصغر کریمی

از طرف حزب کمونیست کارگری

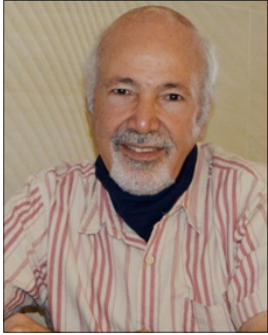
ایران

۲۷ آذر ۱۳۹۶، ۱۸ دسامبر

۲۰۱۷

ناسیونالیسم یک جنبش ارتجاعی است

پرسش از کاظم نیکخواه

خلیل کیوان: ناسیونالیسم چیست، زمینه های تاریخی، سیاسی آن چه بود و به چه صورت عروج کرد و همچنین نقش و عملکرد آن در زمینه های مختلف سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در جامعه اکنون به چه صورت است؟

کاظم نیکخواه: ناسیونالیسم یک جنبش سیاسی و ایدئولوژیک است که همزاد سرمایه داری است و در واقع تسمه نقاله انتقال سرمایه داری است. سرمایه بر دوش ناسیونالیسم و با اتکا به آن گسترش پیدا کرده، حرکت کرده، و در گوشه و کنار دنیا مستقر شده است. ناسیونالیسم اساسش روی عبارت میهمی بنام "ملت" است که ظاهراً معادل مردم میباشد، اما در واقع در مقابل مردم قرار دارد. جنبش ناسیونالیستی از اواخر قرن هیجده و نوزده با گامهای خونینی به صحنه سیاسی وارد شد. جنبش روشنگری، انقلاب صنعتی و انقلاب فرانسه کل سیستم اشرافی و فئودالی پوسیده و کهنه را زیر ضرب گرفته بود و مردم به صحنه آمده بودند و خدا و اشرافیت و اربابان و منشاء الهی حاکمیت آنها را زیر ضرب گرفته بودند. ناسیونالیسم معجزه ای که کرد ملت را خلق کرد و به جای خدا قرار داد. این بار به جای خدا و شاه، "ملت من" مقدس شد. ملت صاحب و اختیار دار همه چیز است. ملت باید دولت داشته باشد و ملت باید دولت را تعیین کند. این پرچم سرمایه داری ای بود که با پرچم ملت و یا بهتر است بگویم با پرچم "ملت من" به حرکت در آمده بود. سرمایه داری با کمک ناسیونالیسم توانست خود را در چارچوبه های کشوری بعنوان یک سیستم سیاسی و اقتصادی و اجتماعی بطور همه جانبه ای مستقر کند و موانع عشیرتی و قومی و فئودالی را کنار بزند. در عین حال سرمایه داری به کمک ناسیونالیسم تضادهای طبقاتی را تحت الشعاع مصالح سرمایه قرار داد و از این طریق

سرمایه داری توانست مارش جهانی خود را به پیش برد. کارگران و مردم زحمتکش به "هموطنان" حاکمین و استثمارگران خود تبدیل شدند و برای منافع و مصالح "ملی" (که بیان ایدئولوژیک و مردم پسند منافع سرمایه بود) در ارتشهای سرمایه بسیج شدند و برای کشتار کسانی مثل خود در آسوی مرزهای ملی به حرکت در آمدند.

وقتی که تفکر و تقدس "ملت من" غالب شد، بخشی از مردم خودبخود از گردونه خارج میشوند و بخشی از مردم وارد میشوند. دوستان به دشمنان تبدیل میشوند و دشمنان به دوستان. سرمایه دار کشور خودی به "هم وطن" و "هم میهن" کارگران استثمار شده تبدیل میشود و در حلقه "خودی" ها قرار میگیرد، و کارگری که زاده کشوری دیگر است به بیگانه تبدیل میشود و از حلقه خودی ها حذف میشود.

این روندی که بطور خلاصه اشاره کردم بسادگی پیش نرفت. تاریخ قرن نوزده و بیست پر است از جنگهای ملی، قلمروگشایی، الحاق اجباری، پاکسازیهای قومی، و کلا فجایع و کشاکشای خونین ملی که اثرات و جای پای آن هیچگاه از چهره بشریت پاک نخواهد شد. در همین قرن هم ما هنوز شاهد تعصبات و کشتارهای فجیعی هستیم که اساس آن روی تعصبات ملی و قومی است.

اما نباید فکر کرد که عوارض ناسیونالیسم فقط مربوط به دامن زدن به تخصصات در خارج مرزهاست و ملی گرایی عوارض داخلی ندارد. برعکس جنبه داخلی آن میتوان گفت مهمتر و اساسی تر است. در چارچوبه های داخل کشوری هرروز وسیعاً چماق ملت و "منافع و مصالح ملی" برای عقب راندن مردم و انسان گرایی و آزادیخواهی و ضدیت با استثمار و حقوق کارگران و مردم مورد استفاده قرار گرفته و میگیرد.

این را هم باید تاکید کنم که

ناسیونالیسم و تهاجمات سرمایه داری در مقابل خود به جنبشهای ملی مردم تحت ستم نیز دامن زد. از قرن نوزده ما با پدیده هایی بنام "ستم ملی"، "مساله ملی"، "تبعیضات ملی" و امثال اینها روبرو میشویم و این نوع عبارات وسیعاً وارد زبان و فرهنگ عمومی میشود. چونکه مردم زیادی در سطح جهان محکوم به الحاق اجباری به ملتهای غالب و کشورهای پیروز شدند و بعنوان "اقلیتهای ملی" زیر تبعیض و ستم و سرکوب و بی حقوقی قرار گرفتند. و از دل این شرایط در اواخر قرن نوزده و بویژه در اوایل قرن بیست جنبشهای ملی رهایی بخشی نیز شکل گرفت که بسیاری از آنها به پیروزی منجر شد و دولت-ملتهای تازه ای را شکل داد. نکته مهم در این رابطه اینست که این جنبشها هم عملاً فقط محل گسترش سرمایه داری در قلمروهای مربوط به خود بودند و نه چیزی بیشتر.

خلیل کیوان: جریانات ناسیونالیستی در ایران، اعم از اینکه در حاکمیت باشند و یا اینکه در آپوزسیون قرار گرفته باشند، چه ستمگر باشند و یا تحت ستم، چه آنها که قوم پرست و یا فاشست اند و یا آنها که ناسیونالیسم ملایم تری را نمایندگی می کنند، چه تاثیری در جامعه دارند؟ این جریانات چه تاثیری بر مبارزات مردم و اتحاد آنها علیه جمهوری اسلامی و برای رسیدن به آزادی و رفاه دارند؟

نیکخواه: هیچوقت مثل این دوره ناسیونالیسم بی ربطی و دشمنی خود به حقوق انسانی را جلوی چشم نگذاشته است. درست در شرایطی که به یمن انقلاب عظیم ارتباطاتی و مدیای اجتماعی بشریت سراسر دنیا وسیعاً به هم پیوند برقرار کرده و مرتبط شده و هم سرنوشتی و همبستگی جهانی پیدا کرده است، ناسیونالیستها کارشان برجسته کردن مرزهای قومی و ملی و کشوری و جداییهای ملی است. جریانات ناسیونالیست ایرانی از این نظر

کراحت خود را بیشتر از جاهای دیگر جلوی چشم میگذارند. چونکه جامعه ایران جامعه ای بسیار پویاست و مردم بسیار متحد و رزمنده و ضد حکومتند. بی ربطی ناسیونالیستها به مبارزات مردم این دوره بسیار آشکار است. اگر دقت کنید همه جریانات ناسیونالیست درست در اوج مبارزات مردم علیه جمهوری اسلامی، چشمشان به دهان بوش و ترامپ و رژیم چنج و سیاست دولت عربستان و دولتهای ارتجاعی است این معنای ناسیونالیسم و تمامیت ارضی آنهاست. طیف سلطنت طلب و ناسیونالیسم عظمت طلب پروغرب در بجهوه گسترش مبارزات گسترده اجتماعی که مردم به تمرکز روی حقوق رفاهی و آزادیهای سیاسی نیاز دارند، تمام تبلیغاتشان حول و حوش پرچم و خاک و تمامیت ارضی و نام خلیج فارس و کوروش و رضا شاه دور میزند. و تلاش میکنند مردم را به جای مبارزه برای خواستهای اساسی انسانی شان به این نوع تبلیغات و تفکرات عقب مانده و عقب برنده سوق دهند. قوم پرستان هم مدام هویتهای قومی را باد میزنند و تقلا و تلاششان اینست که کارگران و مردم آذربایجان و کردستان و اهواز و بلوچستان را از بقیه مردم جدا کنند و به جای هویتهای انسانی و اشتراکات طبقاتی، مردم را تابع هویت های قومی نمایند. این تلاشها بشدت ارتجاعی است و ذره ای به حقوق مردم این مناطق و تبعیضاتی که علیه آنها میشود ربط ندارد. بلکه تلاشی برای دور کردن مردم از یکدیگر است.

عملاً گسترش مبارزات کارگران و معلمان و بازنشستگان و دانشجویان برای حقوق سراسری خود تقابلی با جریانات ناسیونالیست هم هست. جریانات ناسیونالیست هیچ ربط و جایگاهی در این مبارزات ندارند. هر جا هم که حضور و دخالتی داشته اند، عملاً نقشی مخرب داشته اند و شعارهای انحرافی ای را

وارد مبارزات مردم کرده اند. روشن است که بخشهایی از مردم به دلیل انتسابشان به قوم و ملت و مذاهب معین، تحت ستم و تبعیضات فرهنگی و اقتصادی و سیاسی قرار دارند. و همین ها دستمایه جریانات قومی برای پیوند برقرار کردن با این مردم است. راه اصلی مقابله با این جریانات ارتجاعی نیز اساساً تاکید روی حقوق برابر همه مردم و منزلت و رفاه برابر برای همه مردم و هم سرنوشتی مردم مستقل از انتسابشان به این یا آن قوم و ملت است. به این مردم باید نشان داد که از دل ناسیونالیسم یک ذره رفاه و حقوق مردمی و آزادی مردمی حاصل نمیشود. حتی اینطور نیست که دموکراسی و حقوق صنفی و سیاسی معینی که مردم در برخی کشورهای سرمایه داری بدست آورده اند از برکت ناسیونالیسم یا سرمایه داری بوده است. برعکس کارگران و مردم با دولتهای ناسیونالیست و سرمایه داران حاکم جنگیده اند و مبارزه کرده اند و حقوقی را به آنها تحمیل کرده اند.

خلیل کیوان: و بلاخره نقد و مبارزه با ناسیونالیسم چرا لازم است؟

کاظم نیکخواه: با آنچه گفتم باید روشن باشد که ناسیونالیسم جریانی ضد آگاهی، ضد همبستگی مردم و ضد پیشروی و آزادی مردم است. درست در شرایطی که دنیا به هم پیوند خورده است ناسیونالیستها مردم را از هم جدا میکنند. درست در شرایطی که علم و پیشرفت جای برجسته ای پیدا کرده است، ناسیونالیستها مشغول تعصب پراکنی و خاک پاشیدن به چشم مردم هستند. ناسیونالیسم و مذهب دست در دست هم کارشان تعصب پراکنی و دامن زدن به تفرقه و ضدیت با آگاهی و پیشروی مردم است. در

ایران مذهب شدت منفور و مطرود شده است و فکر میکنم با سرنگونی جمهوری اسلامی دیگر مذهب و اسلام نقشی قابل توجه در سیاست در ایران نخواهد داشت و جنبش گستره ضد مذهبی کار آنرا یکسره خواهد کرد. اما آگاهی عمومی در قبال مضرات و آسیبهای ناسیونالیسم و قوم گرایی هنوز کافی نیست و باید بسیار بیشتر در این رابطه کار کرد. به دلیل سلطه طولانی دولتها و جریانها

ناسیونالیستی از نظر سیاسی، تفکر و سنتها و گرایش ناسیونالیستی در تفکرات بسیاری از مردم و حتی خیلی از جریانها سیاسی مدعی چپ رسوخ کرده و ماندگار شده است. باید ضدیت ناسیونالیسم با علم، با آگاهی مردم و با پیشروی و حقوق انسانی را با اشاره به تجربیات تاریخی نشان داد. همین الان نگاه کنید ناسیونالیسم کرد در کردستان عراق چه منجالبی را ایجاد کرده

است. يك عمر بخشهایی از مردم اسیر توهمات ناسیونالیستی بوده اند و آرزویشان این بوده است که احزاب ناسیونالیست خودی سرکار بیایند. الان که اینها میدان پیدا کرده اند کاری جز دزدی و ثروت انموزی و سرکوب مردم انجام نداده اند. و این روزها شاهد تظاهراتهای عظیم مردم کردستان عراق علیه همه جریانها ناسیونالیست کرد هستیم و حکومت عراق و جمهوری اسلامی هم از این فضا برای تعرضات بیشتر

به مردم کردستان سوء استفاده میکنند. به تجربه جریانها ناسیونالیستی در خود ایران هم تا آنجا که نقشی در سیاست داشته اند نگاه کنید. يك ذره شاهد دفاع بی آزارترین ناسیونالیستها از حقوق مردم نیستیم. اینها نگاهشان به سیاستهای ارتجاعی ای مثل " رژیم پنج" و به فاشیستهای مرتجعی مثل بوش و ریگان و ترامپ است که به قدرت و نان و نوایی برساندشان. با توجه به همه اینها برای اینکه

مردم، همه مردم متحدانه از شر جمهوری اسلامی و تفرقه ها و جنگها و جدایی ها و تبعیضات خلاص شوند، باید ناسیونالیسم و قوم گرایی را فعالانه افشا و منزوی کرد و مردم را با حقوق پایه ای رفاهی و سیاسی و انسانی خود مجهز نمود. این پادزهر ناسیونالیسم است. هرچه مردم به منافع پایه ای خود و به مصالح طبقاتی خود آگاهتر باشند، ناسیونالیسم بیشتر به انزوا کشیده میشود.

گوشه هایی از اعتصابات گسترده کارگری در سراسر کشور

- کارگران نیشکر هفت تپه و خانواده هایشان که هفته قبل چندین روز اعتصاب قدرتمندی را سپری کرده بودند، بدلیل خلف وعده کارفرما و مقامات جمهوری اسلامی در شوش، اعتصاب مجدد خود را از روز ۲۹ آذر شروع کرده اند.

- کارگران بازنشسته فولاد خوزستان و خانواده هایشان به تجمع بزرگ در مقابل شرکت فولاد در اهواز در روز سوم دیماه فراخوان دادند.

- کارگران اخراجی شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران همراه با خانواده هایشان دست به تجمع اعتراضی زدند. این اعتراض از ۲۸ آذر شروع شده است و کارگران و خانواده هایشان خواهان پرداخت چند ماه حقوق و حق بیمه و بازگشت بکار هستند.

- جوانان بیکار شوش دست به تجمع زدند

روز ۲۷ آذر جمعی از جوانان شهر شوش در اعتراض به بیکاری تجمع کردند. جوانان دستنوشتهایی در دست داشتند که روی آن نوشته شده بود: بیکاری تا کی؟ به جوانان شوش کسار بدهید، به فارغ التحصیلان بیکار کار بدهید. اعتراض علیه بیکاری در حال گسترش است. کار یا بیمه بیکاری حق جوانان بیکار و میلیون ها بیکار دیگر در کشور است.

- کارگران شرکت آهاب

پیمانکار شهرداری در اعتراض به عدم پرداخت حقوق ۶ ماهه خود دست به تجمع اعتراضی زدند.

- کارگران بازنشسته فولاد اصفهان روز ۲۸ آذر چهارمین روز تجمع خود را در مقابل استانداری اصفهان برگزار کردند.

- روز ۲۸ آذر حدود ۲۰۰ نفر از کارگران صندوق بیمه کشاورزی از سراسر کشور با خواست روشن شدن وضع استخدامی شان در مقابل مجلس اسلامی در تهران تجمع کردند و خواهان تعیین تکلیف وضعیت استخدامی خود شدند.

- کارگران آریان فولاد بویین زهرا در اعتراض به اقدام سازمان امور مالیاتی برای تعطیلی کارخانه روز ۲۸ آذر مقابل این سازمان تجمع کردند.

- کارکنان مجتمع مس چهارگنبد روز ۲۷ آذر با خواست بازگشت به کار در مقابل بخشداری تجمع کردند و به ناامنی شغلی خود و عدم پرداخت دستمزدهای خود اعتراض کردند.

- کارگران کشت و صنعت میان آب اولتیماتوم دادند روز ۲۷ آذر کارگران کشت و صنعت میان آب در اعتراض به تلاش کارفرما برای انعقاد قرارداد ساعتی و عدم پرداخت پاداش کارگران قراردادی و دیگر مزایا دست به اعتصاب و تجمع اعتراضی زدند. این اعتصاب پس از يك روز کشمکش و مذاکره با مدیرعامل و

معاون شرکت و نماینده اداره کار به دلیل ناراضیتهای شدید و عدم توافق کارگران با این نوع قراردادهای خفت بار و یکطرفه با مهلت ۷ روزه کارگران به مسئولین ذیربط پایان پذیرفت.

- کارگران راه آهن جلوی حرکت قطار تبریز به مشهد را گرفتند کارگران خط آهن آذربایجان در اعتراض به عدم دریافت پایان کار ۷ ساله و ۳ ماه بی حقوقی و خطر از دست دادن شغل دست به اعتراض زدند. هر کدام از کارگران نزدیک به ده میلیون تومان طلبکارند و قبلا نیز اعتصاب داشتند. در این حرکت اعتراضی کارگران دستنوشتههایی در دست داشتند که روی آنها نوشته بود: امنیت شغلی نداریم، حقوق و مزایا نگرفته ایم و بیمه هایمان پرداخت نشده، حقوق هایمان را میخواهیم.

- کارگران بازنشسته کیان تایر مقابل وزارت صنعت و معدن تجمع کردند

روز ۲۷ آذر جمعی از کارگران بازنشسته کارخانه لاستیک سازی کیان تایر بنا بر فراخوان از قبل در اعتراض به پرداخت نشدن سنوات ایام خدمت خود مقابل وزارت صنعت و معدن تجمع کردند.

- کارگران کارخانه ماشین آلات صنعتی تراکتورسازی ایران تجمع کردند

روز ۲۷ آذر ۳۲۰ کارگر ماشین آلات صنعتی تراکتور سازی ایران در

سومین روز اعتراض بخاطر بخاطر پلمب شدن در کارخانه و بیکار شدن مقابل کارخانه دست به تجمع اعتراضی زدند.

- کارگران و پیمانکاران سد رودسار تجمع کردند روز ۲۷ آذر ماه جمعی از کارگران و پیمانکاران سد رودسار لرستان مقابل ساختمان شرکت آب و نیروی منابع آب ایران برای گرفتن مطالبات پرداخت نشده خود دست به تجمع اعتراضی زدند.

- کارگران لاوان تابلو کرمان روز ۲۶ آذر در مقابل استانداری دست به تجمع زدند. کارگران به عدم پرداخت ده ماه مزد و حق بیمه مقابل اعتراض دارند. در این تجمع اعتراضی کارگران پلاکاردهایی حمل می کردند که بر روی آن نوشته شده بود: زلزله یعنی ۹ ماه بی حقوقی. این چندمین اعتراض کارگران در هفته های اخیر است.

- کارگران پروفیل ارومیه روز ۲۵ آذر در اعتراض به پرداخت نشدن یازده ماه حق بیمه و تعطیلی کارخانه و بلا تکلیفی شغلی در مقابل استانداری آذربایجان عربی تجمع کردند. این چندمین بار است که کارگران پروفیل ارومیه در محوطه کارخانه و مقابل ارگان های دولتی استان و شهرستان تجمع میکنند.

- کارگران سازمان فضای سبز شهرداری اراک روز ۲۵ آذر بدلیل تعویق پرداخت سه ماه مزد خود

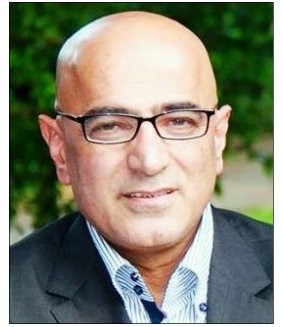
دست به تجمع اعتراضی زدند.

- خشم و اعتراض مردم سردشت به قتل دو کولبر روز ۲۶ آذر بار دیگر دو کارگر کولبر در منطقه سردشت به اسامی عثمان احمدی و محمد بهرامی با گلوله جانین اسلامی در مرز به قتل رسیدند. جمعیت کثیری از مردم سردشت در مراسم خاکسپاری این دو جوان شرکت کردند و خشم و اعتراض خود را علیه جمهوری اسلامی و جنایات مستمر آن علیه کولبران نشان دادند. کولبران بیکاری هستند که هیچ تأمین کننده ندارند و مدام تحت پیگرد اوباش حکومت اسلامی در مرز قرار دارند، اموالشان مصادره میشود و یا مستقیماً به آنها شلیک میشود. کارزار وسیعی در حمایت از کولبران در جریان است.

اینها تنها گوشه هایی از اعتصابات و تجمعات گسترده کارگران است که در نقاط مختلف کشور جریان دارد و روز بروز بر ابعاد آنها اضافه میشود. گسترش حضور خانواده ها در این اعتصابات، استفاده فعال از مدیای اجتماعی و فراخوان از قبل به اعتصاب و تجمع در برخی از این اعتراضات جنبه های مهمی از این اعتراضات است.

حزب کمونیست کارگری ایران
۳۰ آذر ۱۳۹۶، ۲۱ دسامبر
۲۰۱۷

به حزب کمونیست کارگری ایران پیوندید

اعتراضات در اقلیم کردستان عراق

پرسش از نسان نودینیان دبیر کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

از دوشنبه ۲۷ آذرماه اقلیم کردستان عراق شاهد تظاهرات گسترده‌ای بوده است. اعتراضات در سلیمانیه، چمچمال، سید صادق، تقیق، گرمیان، کفری، رانیه، کویه و حلبچه و... که مناطق تحت کنترل اتحادیه میهنی است برپا شده است. در این اعتراضات چندین ساختمان و دفتر متعلق به اتحادیه میهنی، حزب دمکرات، حزب گوران و احزاب اسلامی به آتش کشیده شدند. پلیس به مقابله با تظاهرکنندگان پرداخت و با گاز اشک آور، گلوله لاستیکی و ماشین های آب پاش به آنها حمله کرد. خبرگزاریها کشته شدن پنج نفر و زخمی شدن دهها نفر را گزارش کرده اند. در این رابطه با نسان نودینیان دبیر کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران گفتگو میکنیم.

خلیل کیوان: اعتراض مردم بخاطر چیست؟ آیا اعتراضات خودجوش اند و یا سازماندهی شده اند؟ در این صورت سازماندهندگان آن چه نیروهایی هستند؟

نسان نودینیان: اعتراضات مردم در شهرهای کردستان عراق سابقه طولانی دارد. مشخصاً از سه سال قبل با شدت و شتاب بالایی اعتراض کارکنان و معلمان علیه حقوق های پرداخت نشده، و جوانان علیه بیکاری در جریان است. در سه سال گذشته هزاران نفر در این اعتراضات با برپایی تجمعات اعتراضی در خیابانها حضور داشته اند. به همین دلیل مردم معترض تجارب ارزنده‌ای در برپایی تجمع های اعتراضی را دارند. مردم در کردستان عراق از حاکمیت احزاب ناسیونالیستی دو حزب بارزانی و اتحادیه میهنی، و احزاب گوران (تغییر) و سازمانهای اسلامی که در مجلس اقلیم کردستان هستند، ناراضی اند. مردم حاکمیت سیاه و

پر از دزدی و چپاول احزاب ناسیونالیستس-اسلامی را تجربه کرده اند، لذا بجات میتوان گفت که توهم به احزاب ناسیونالیستی بشدت کم شده است. با توجه به سابقه طولانی اعتراضات که اساساً برای تامین معیشت و حقوق های پرداخت نشده بوده است، به نظر من خودجوش نیست. اعتراضات ۱۸ و ۱۹ دسامبر ادامه مبارزه و اعتراضات کارکنان، معلمان و جوانان است. و به نظر من درجه ای از سازماندهی را در اعتراضات میتوان دید. احزاب چپ و کمونیست حضور دارند، اما سازماندهی اعتراضات تحت هژمونی آنها نیست. آنچه عیان است شعار اصلی مردم "ارحل" یعنی بروید و گورتان را گم کنید است.

خلیل کیوان: آیا محدود بودن اعتراضات در مناطق تحت حاکمیت اتحادیه میهنی به این معنی است که مردم به فقط به حاکمیت اتحادیه میهنی اعتراض دارند و اگر چنین است چرا دفاتر سایر احزاب را هم به آتش کشیدند؟

نسان نودینیان: اعتراضات متاسفانه به مناطق تحت نفوذ اتحادیه میهنی و گوران (تغییر) محدود شده است. اما این به این معنی نیست که مردم فقط به حاکمیت این احزاب در سلیمانیه اعتراض دارند. البته این را اضافه کنم که اعتراضات به سلیمانیه محدود نشده در حلبچه، عربد، رانیه و چند شهر کوچک اعتراضات وجود دارد. بدلیل اینکه شهر سلیمانیه یکی از شهرهای مهم اقتصادی است، دستگاه اداری احزاب اقلیم در این شهر هستند، جمعیتی نزدیک به دو میلیون در شهر و حومه زندگی میکنند. سلیمانیه شهر فرهنگی و دانشجویی هم است. برپایی اعتراضات بیشتر و تا حدودی هم ساده است. مردم به کل سیستم و نظام حاکم (اقلیم کردستان) اعتراض دارند. کارکنان و معلمان خواهان پرداخت حقوق های معوقه از سیستم

اداری و حاکم در اقلیم کردستان هستند.

اعتراضات ۱۸ تا ۲۰ دسامبر به سلیمانیه و رانیه محدود نبود، در شهرهای کویه، چمچمال، حلبچه، سیدصادق، تقیق، کفری، پیرمگرون تظاهرات های کوبنده در جریان بود. همزمانی تجمعات اعتراضی در چند شهر و شرکت وسیع زنان و مردان و جوانان در تجمعات، اعتراضات را وارد فاز جدید کرد. عصبانیت و اعتراض مردم شعله ورتر و تعرضی تر شد، و در نتیجه به مقرر یا دفاتر احزاب اقلیم حمله کردند و آنها را به آتش کشیدند. و البته دست نیروهای امنیتی و تیرانداری و کشتن معترضین هم بازتر شد. در اعتراضات ۱۸ تا ۲۰ دسامبر ۵ نفر جان خود را از دست دادند و ده ها نفر هم زخمی شدند. این تعداد کشته و زخمی در ناراضیاتی های چند سال گذشته را ما شاهد نبوده ایم. ۱۸ دسامبر روز مهمی در اعتراضات مردم شهرهای کردستان علیه احزاب حاکم و ناسیونالیستی را ثبت کرد. این روز روز خشم ها فوران کرده علیه احزاب ناسیونالیستی بود.

خلیل کیوان: دامنه ناراضیاتی و اعتراضات در چه حد است؟ آیا این اعتراضات به معنی روی برگرداندن تمام عیار مردم کردستان از احزاب حاکم است؟ آیا هدف این اعتراضات سرنگونی احزاب حاکم در اقلیم و برقراری نظم دیگری هستند؟

نسان نودینیان: مردم شهرهای کردستان عراق سال های متمادی است که از حاکمیت احزاب ناسیونالیستی نا امید شده اند. مقابله با دزدی و غارت زندگی مردم، یک جنبه مهم از اعتراض سیاسی مردم است. ثروتهای فرعونسی کادریهای احزاب ناسیونالیستی ورد زبان مردم است. تفاوت طبقاتی و سطح معیشت، رفاه و بهره برداری آنها از اقتصاد و زندگی مرفه هر روز بیشتر دیده میشود. و فاکتور دیگر بند و بست و نوکری احزاب اقلیم با نظامهای

حاکم در ترکیه، جمهوری اسلامی و دولت مرکزی، میباشد. مردم از به اصطلاح دیپلماسی اینها ناراضی و بشدت عصبانی هستند. جلو چشم مردم شهرهای کردستان، رژیم سیدصادق، تقیق، کفری، پیرمگرون نفر از افراد و کادریهای اپوزیسیون را ترور کرده است. لشکر کشی نظامی از مرز های مشترک به مقر و اردوگاه های حزب دمکرات کردستان ایران و ده ها مورد دیگر با همکاری احزاب ناسیونالیستی در اقلیم انجام شده است. و مورد زنده حمله ۱۶ اکتبر حشد الشعبی و دولت مرکزی عراق به اقلیم با فرماندهی قاسم سلیمانی و سپاه پاسداران است. بخش بزرگ از نیروهای تحت امر جلال طالبانی و تعدادی از اعضای رهبری حزب بارزانی مخفیانه با حمله ۱۶ اکتبر همراهی کردند و مانع پیروز قطعی مردم در اجرایی کردن نتایج فراندوم ۲۵ سپتامبر شدند.

در مورد مساله سرنگونی با یک مثال ابژکتیو شروع میکنم. مردم در ایران خواهان سرنگونی جمهوری اسلامی هستند. جمهوری اسلامی نظام سیاسی سرمایه در ایران است. مردم میتوانند نظام سیاسی ایران را سرنگون کنند، اما به نظر من در کردستان عراق صورت مساله متفاوت است، احزاب را نمیتوان سرنگون کرد. احزاب میتوانند در اپوزیسیون و در اپوزیسیون باشند. بعنوان مثال زنده در ۲۰ دسامبر دو حزب گوران و حزب اسلامی کومه ل (حزب جمعیت اسلامی) با ایجاد جبهه ائتلافی اعلام کردند که از دایره قدرت اقلیم کردستان خارج میشوند، و بعنوان احزاب اپوزیسیون به اصطلاح در اعتراضات شرکت میکنند. هر چند وجود اینها در کنار اعتراضات مردم زنگ خطر جدی است و وجود اینها سمی خطرناک علیه خواستههای کارکنان و معلمان است، علیه رادیکالیسم اعتراضی است، اما تصمیم گرفته اند از دایره احزاب حاکم اقلیم کناره گیری کنند.

در سیستم کنونی اقلیم کردستان

احزاب اصلی بارزانی و اتحادیه میهنی سرنگون نمیشوند. مردم معترض هم، هنوز برنامه و پلانفرمی برای اعمال حاکمیت ندارند. همچنانکه در جواب به سئوالهای قبلی گفتیم؛ چپ و سوسیالیستها و یا کمونیسم کارگری هم آنچنان قدرتمند نیستند که با اعمال هژمونی سیاسی و متکی بر شوراها و شهرهای شهری و محلات ارگانهای قدرت را اعلام و امور را بدست نمایندگان منتخب مردم بسپارند. در چنین شرایطی است که احزاب سرنگون نمیشوند. اعتراضات و مبارزه مردم علیه احزاب ناسیونالیستی ادامه دار خواهد بود و تغییرات مهمی باید در سطح رهبری و سازماندهندگان اعتراضات ایجاد شود. مردم نباید فریب در اپوزیسیون قرار گرفتن دو حزب ائتلافی گوران و حزب جمعیت اسلامی را بخورند. همچنانکه گفتیم؛ حضور اینها سم خطرناکی است. اینها قدرت این را دارند که دست دخالت جمهوری اسلامی و دولت مرکزی را در اعتراضات مردم باز کنند.

مساله این است که اتحادیه میهنی در بحران و بن بست سیاسی قرار دارد، هست و نیستش به کمک و همکاری سپاه قدس و جمهوری اسلامی کرده خورده است. دولتهای ایران و دولت مرکزی عراق به شرایط بحرانی اتحادیه میهنی تسلط دارند. جمهوری اسلامی ضامن حفظ و سرپا نگهداشتن اتحادیه میهنی است. ترکیه و حزب اسلامی اردوغان در شرایط کنونی با حزب بارزانی رابطه نزدیکی دارد. دولت ترکیه دست بالایی در سرمایه گذاری در مرزها و اقلیم کردستان را دارد. اینها فاکتورهای مهمی هستند.

در يك كلام؛ تقویت اعتراضات مردم، شفافیت شعارها و خواستها، دخالت چپ و سوسیالیستها و جلب حمایتی بین المللی از اعتراضات مردم امر ما است. ما با فعالین این اعتراضات در تماس نزدیک و روتین تری باید قرار بگیریم. تلاش کرده ایم اخبار اعتراضات، اوضاع سیاسی و پروبلماتیک های سیاسی منطقه را مورد بررسی و تحلیل قرار دهیم. تقویت چپ و سوسیالیستها و کمونیسم کارگری امر فوری ما است.

در حاشیه یک شعار تفرقه افکنانه

شهلا دانشفر

تجمعات اعتراضی بازنشستگان فولاد اصفهان و مارش قدرتمند آنان در مرکز شهر، یک اتفاق سیاسی مهم در هفته گذشته است. بازنشستگان فولاد در اعتراضاتشان با شعارهایی چون "صندوق خالی کردن، ما را آواره کردن"، "ریبعی حیا کن، وزارت را رها کن"، "عزا عزاست امروز، روز عزاست امروز"، حقوق بازنشسته زیر عباس است امروز"، "ایران شده دزدخونه، توی جهان نمونه"، "نصرالله را رها کنید، فکری به حال ما کنید"، کل حاکمیت را به چالش کشیدند. در این اعتراضات شعارهای بسیاری داده شده که اساسا رادیکال، تعرضی، ضد تبعیض و نابرابری و بیانگر خواست بازنشستگان برای داشتن یک زندگی انسانی است. اما در میان این شعارها، یک شعار قابل تعمق و هشدار دهنده است که حقیقتا نمیتواند شعار ما مردم باشد. بد نیست نگاهی به این شعار داشته باشیم.

یکی از شعارهایی که در تجمع اعتراضی بازنشستگان فولاد اصفهان سر داده شد، شعار "عربها را رها کن، فکری به حال ما کن"، بود. این شعاری است قومگرایانه، ضد مصالح انسانی بازنشستگان و همه مردم شریف و تفرقه افکنانه که نمیتواند و نباید شعار ما مردم باشد. اگر چه همانجا کارگران با هوشیاری و با شعار آلترناتیوی نصرالله را رها کن، فکری به حال ما کن، آن شعار تفرقه افکنانه را عقب زدند و بدینوسیله کنه اصلی اعتراض خود به روانه شدن پولهای میلیاردی به جریانات تروریستی اسلامی در منطقه اعلام کردند. چرا که بطور واقعی اعتراض کارگران و کل جامعه به فقر، به تبعیض و به نابرابری است. مردم به این بساط دزد سالاری و بخور بخورهای حکومتیان اعتراض دارند. مردم به اختصاص بودجه های میلیاردی به دستگاههای سرکوب حکومتی چون نیروی انتظامی و سپاه و مذهب

اعتراض دارند و محرومیت خود از هر گونه تامین و به زندگی زیر خط فقر اعتراض دارند. مردم به حقوقهای نجومی و فقر عمومی جامعه اعتراض دارند. شعارهای اعتراضی کارگران، بازنشستگان و بخش های مختلف مردم نیز بیان همین اعتراضات است. اما شعار عربها را رها کن نه فقط با این شعارها خوانایی ندارد، بلکه درست ضد حرکت انسانی بازنشستگان است. اینکه در همین اعتراضات ما شاهد این هستیم که از کناری شعارهایی چون عربها را رها کن، فکری به حال ما کن و یا الله اکبر سر داده میشود، بیانگر وجود گرایشاتی است که میخواهند عملا اعتراضات گسترده، انسانی و خروشان مردم را به انحراف بکشند. این شعارها جهت مبارزه از نشانه رفتن سرمایه داری ضد انسانی حاکم و بساط سرکوب و توحشش، به منحرف کرده و خشم مردم را متوجه بخشی دیگری از مردم و بطور مثال در این مورد معین متوجه کسانی که عرب زبان هستند یا در کشورهای عربی زندگی میکنند، می کند. و این آشکارا ضد انسانی، ناسیونالیستی و تفرقه افکنانه است.

با چنین دیدگاهی ظاهرا جنایاتی که تک تک سران این حکومت میکنند را باید به حساب مردم در ایران گذاشت. گویی پولهای میلیاردی ای که از سوی حکومت کثیف اسلامی صرف جنایتکارانی چون اسد، و تروریسم اسلامی در منطقه همانند حزب الله و حماس در فلسطین و حوثی های یمن و جک و جانورهای نظیر آنها میشود، صرف مردم سوریه و مردم عرب زبان این مناطق شده است. در حالیکه اتفاقا در سوریه و در کشورهای خرمیانه و شمال آفریقا و کل این منطقه توده مردم از حکومت اسلامی ایران متنفرند و یک خواست و اعتراض هر روزه مردم سرنگونی دیکتاتورهای حاکم بر این کشورها، کوتاه شدن

شماره حساب و تلفن تماس برای کمک مالی

کمک مالی خود را میتوانید آنلاین از هر جای دنیا با مراجعه به سایت زیر (از طریق paypal) ارسال کنید. لطفا قید کنید که کمک ارسالی شما برای کانال جدید است:
<http://www.countmein-iran.com>

سوئد:

Sweden, Post Giro: 639 60 60-3
account holder: IKK

برای کمک مالی به کانال جدید در سوئد همچنین میتوانید با فواد روشن با شماره تلفن ۰۷۰۸۲۷۱۴۵۳ تماس بگیرید، تا با دادن شماره حساب خود اتوماتیک هر مقدار که مایل باشید از حساب شما برداشته شود.

کانادا:

Canada, ICRC, Scotiabank
4900 Dixie Rd, Mississauga, L4W 2R1
Account #: 84392 00269 13

هلند:

Bank: RABOBANK, Darande hesab: FVIVN
Shomare hesab: 15 13 50 248
Adres: EINDHOVEN
IBAN No: NL74 RABO 0151 350 248

آمریکا:

Bank of America
277 G Street, Blaine, Wa 98230
phone # 1-360-332-5711, Masoud Azarnoush
Account number : 99 - 41581083
wire: ABA routing # 026009593
swift code : BOFAUS3N

شماره حساب انگلیسی ویژه کمک از انگلیس و از هر کشور دیگر:

England, Account nr. 45477981
sort code: 60-24-23, account holder: WPI
branch: Wood Green, Bank: NatWest
IBAN: GB77 NWBK 6024 2345 81 4779
BIC: NWBK GB 2L

سوالی دارید میتوانید با شماره های زیر تماس بگیرید:

از اروپا: سیامک بهاری: ۰۰۴۶۷۳۹۸۶۸۰۵۱
کانادا و آمریکا: فاتح بهرامی: ۰۰۱۴۱۶۷۲۹۷۲۵۷
مصطفی صابر: ۰۰۱۶۰۴۷۳۰۵۵۶۶
از ایران: عبدل گلپریان ۰۰۳۵۸۴۰۵۷۵۸۲۵۰

در ۲۰۰ سالگی کارل مارکس

در آستانه سال ۲۰۱۸، سالی که به نام و با یاد مارکس خواهد بود!

مینا احدی

نامه میگیریم. مردم پیشنهادات خود را میدهند که چگونه میتوان واقعا جای

گاه مارکس را به دنیا نشان داد. ۱۲۰ برنامه مختلف را میتوان معرفی کرد. از سخنرانی های متعدد، عکس و برنامه های تحقیقی در مورد مارکس تا اقداماتی برای کودکان و نوجوانان. فیلم های متعدد و اپرایی در مورد مارکس و همچنین برنامه مارکس موزیکال که در شهر ترییر برای اولین بار اجرا میشود.

از چین يك مجسمه بزرگ که ۶.۳ متر بلندی دارد، در روزهای ۱ و ۲ مارس در مرکز شهر نصب خواهد شد.

<https://www.trier.de/kultur-freizeit/museen-galerien/karl-marx-jahr-2018>

http://www.uni-bremen.de/kalender/event/caldate/2017/12/12/view/event/tx_cal_phpicalendar/7089.html?cHash=e590da01812859ba2eef1225d3addf37

<https://www.stern.de/kultur/buecher/karl-marx--stadt-trier-plant-grosse-feier-zum-200-geburtstag-des-revolutionaers-3461104.html>

<https://www.uni-saarland.de/nc/en/news/article/nr/18240.html>

fb.com/wpيران/

آنجا بوده و همچنین شرایط اجتماعی انقلابات و رشد صنعت و غیره در آن دوره است، را برگزار میکنند. سازمان دهندگان میگویند میخواهیم زندگی مارکس را بطور جذاب و زنده نمایش دهیم و این متفکر را میخواهیم همراهی کنیم از محل تولدش ترییر تا بن و برلین تا پاریس، بروکسل و لندن، مسئول این پروژه میگوید نمایشگاه با ۵،۱ میلیون یورو بودجه سازمان می یابد که یک میلیون یورو را شهر ترییر و استان راین لند فالز پرداخته و ۱،۵ میلیون از دولت کمک میگیریم و بقیه را مردم کمک کرده اند.

در مجموع این برنامه ها قرار است ۱۲۰ سخنرانی و کنفرانس برگزار شود. در معرفی نمایشگاه نوشته اند:

معروفترین فرزند شهر ترییر که بود پاسخ به این سوال را در یکی از بزرگترین نمایشگاهها در مورد مارکس میتوانید پیدا کنید. در فاصله ۸ تا ۱۲ مارس در دانشگاه برلین مجموعه برنامه هایی در مورد او خواهد بود. نمایشگاه دوم اسمش اینست: مراحل مختلف یک زندگی! برگزار کنندگان نوشته اند: چه قدر باید یک انسان و یک منتقد و متفکر جالب باشد که بعد از ۲۰۰ سال کماکان چنین جنبه ای برای میلیونها نفر داشته باشد.

در این نمایشگاه کارل مارکس انسان با زندگی پرفراز و نشیب اش، با خانواده و دوستان بسیار نزدیکش در آلمان و در دنیا، قرار است در مرکز توجه قرار بگیرد.

شهردار ترییر میگوید: ما میخواهیم به جوانان در این شهر شانس بدیم بدون پیش داوری و یا تردید. کارل مارکس را بشناسند به او نزدیک شوند. ما نمیخواهیم مارکس را مخفی کنیم و یا جایگاهی بیشتر از آنچه به او تعلق دارد، به او بدهیم.

شهردار میگوید از وقتی برنامه را اعلام کرده ایم، روزانه بیش از ده

جریاناتی که خود را مارکسیست نام نهاده اند ندارد، مارکس ربطی به استالین و مائو و پولپوت ندارد، ابتدا ربط ندارد. کتاب نفه که اخیرا منتشر شده یکی از کتابهای پرفروش در آلمان است.

سال ۲۰۱۸ سال مارکس است با مجموعه ای از برنامه های متعدد، در اینجا برخی از برنامه ها را معرفی میکنم. يك سایت به اسم مارکس ۲۰۰ در آلمان آغاز بکار کرده که برنامه ها را معرفی میکند.

www.marx200.org

بطور نمونه يك دعوت به بازخوانی مارکس را در سایتها چنین میخوانیم:

کارل مارکس در ۵ ماه مه ۱۸۱۸ در ترییر متولد شد. به ۲۰۰ سالگی او نزدیک میشویم. به همین مناسبت در شهر برمن در آلمان هنریشه رالف بکه، مانیفست حزب کمونیست را میخواند. مانیفست حزب کمونیست از طرف مارکس و انگلس در فوریه ۱۸۴۸ در لندن بلافاصله بعد از انقلاب فوریه در فرانسه و قبل از انقلاب مارس در آلمان منتشر شد. یا در معرفی دو نمایشگاه بزرگ در سال ۲۰۱۸ گفته شده که:

۲۰۰ سال کارل مارکس! امسال شهر ترییر دو نمایشگاه بزرگ دارد. مارکس را باید دوباره فهمید. کس دیگری جز او تاریخ را نساخت. همچون کارل مارکس که در سال ۱۸۱۸ بدنيا آمد و در ۱۸۸۳ از دنیا رفت. در موزه راین قرار است از ۵ ماه مه نمایشگاهی شروع بکار کند با عنوان: "زندگی، آثار، زمان بیوگرافی" مارکس!

نمایشگاهی با وسعت ۱۰۰۰ مترمربع در یک دوره زمانی با ۴۰۰ اثر هنری در مورد مارکس. بیش از ۱۰۰ موسسه از ۱۰ کشور جهان این نمایشگاه را که متشکل از تصاویر و عکسهایی از زندگی مارکس و کشورهایی که در

فرانسه و لندن و ... زندگی کرد. زندگی توام با فقر و نا امنی. بارها به خانه او ریختند، تفتیش کردند و به او گفتند تا چند ساعت دیگر باید کشور و یا شهرو خانه اش را رها کند.

مارکس با مشکلات و فقر و بیماری و غم از دست دادن فرزند و ... با زندگی دست و پنجه نرم کرد، و با وجود همه این مشکلات مبارزه کرد، نوشت، نقد کرد و دنیا را توضیح داد. اگر داروین به ما آموخت که تکامل انسان از چه مرحله رد شده است، مارکس به ما آموخت که جامعه چگونه حرکت میکند و اجتماع انسانی چگونه شکل گرفت و کدام قوانین ناظر بر کارکرد جوامع است. و مهمتر از همه به ما آموخت که موضوع بر سر تفسیر دنیا نیست، بلکه بر سر تغییر آنست!

در آلمان از چند ماه قبل به استقبال سال مارکس رفته اند. در دانشگاهها، در سازمانها و احزاب چپ و اومانیست و آتئیست ها همگی برنامه های متعددی در گرامیداشت مارکس و در بررسی مارکس و شناساندن او تدارک دیده اند.

آخرین کتابی که در آلمان منتشر شده بیوگرافی مارکس در بیش از ۶۰۰ صفحه به قلم یورگن نفه هست که مینویسد:

کدام متفکر در دنیا تا کنون توانسته است قلب ساکنین کره زمین را در تمام دنیا چنین عمیق و ادامه دار همچون مارکس فتح کند و ادامه میدهد که:

بررسی کار و تفکر و نقد و انقلابیگری او ما را به اینجا میرساند که او با "ایسم" رابطه خوبی نداشته است. مارکس، مارکسیسم را کشف نکرد. او هیچگاه يك سیستم تمام شده درست نکرد که نتوان آنرا نقد و یا ادامه داد. نسل جوان در آلمان و در دنیا دارد مارکس را کشف میکند. مارکسی که ربطی به بسیاری از حکومتها و یا

روزهای پایانی سال ۲۰۱۸ را پشت سر میگذرانیم و به سال نو قدم میگذاریم. امسال، سال پیغمبران نیست، سال پادشاهان نیست، سال کلیسا و رفم در کلیسا و سال مارتین لوتر و ... نیست. سال ۲۰۱۸ سال مارکس است. ۲۰۰ سالگی مارکس متفکر و فیلسوف و انقلابی ای که نام و یادش از هزاره ها فراتر خواهد رفت.

۲۰۱۸ سال مارکس است. نگاهها دوباره بسوی او جلب شده است. تاریخ بشر با فراز و نشیب های فراوان پیش میرود. نام و یاد او در اذهان زنده است. اما نامش با حکومتها و افراد و وقایعی متاسفانه ربط پیدا کرد که ربطی به تئوری و نظریات او نداشتند.

از ده سال قبل، مارکس با تمام قامت خود بلند میشود و دنیا یکبار دیگر او را می بیند. مارکس متفکر، مارکس فیلسوف و مارکس انقلابی که خواهان زندگی و حرمت انسانی و آزادی و برابری برای همه است. این ایده را فقط آرمانی طرح نمیکند، علمی توضیح میدهد. مارکس دنیا را برای ما ساده و قابل فهم میکند. مکانیزم حرکت اجتماع و مکانیزم تغییر این دنیا و نیروهای اصلی تغییر دهنده آن.

از سال ۲۰۰۸ اوضاع تغییر کرده و رسانه های مهم بین المللی بازگشت مارکس را جار میزنند.

نیویورکر در ۱۹۹۷ نوشت بازگشت کارل مارکس! مردم انگلیس در يك نظر سنجی او را مهمترین متفکر هزاره دانستند. کتاب کاپیتال جزو پرفروش ترین ها است، اکونومیست مینویسد پیامبر کاپیتالیسم، و رسانه های آلمانی که قبلا تعدادی از آنها مرگ مارکس و کمونیسم را اعلام کرده بودند، مجددا از بازگشت مارکس مینویسند.

آنگاه که زنده بود، همواره با سختی زیست. مارکس پناهنده بود. از آلمان او را بیرون کردند. مدتی در فرانسه و سپس در بلژیک و دوباره در

کارگران در هفته ای که گذشت

شهلا دانشفر

نشود به اعتراضاتشان ادامه خواهند داد و مقابل استانداری شهر تجمع کردند. روز قبل از آن نیز این کارگران در همین محل تجمع داشتند و با پیامون مسیر چهار باغ و خیابان کمال اسماعیل بطرف میدان بزرگهر و صدا و سیمای اصفهان راهپیمایی کردند و در آنجا با شعار ننگ ما، ننگ ما، صدا، صدا و سیمای ما، اعتراض خود را به سانسور اخبار اعتراضاتشان اعلام داشتند. تجمع و راهپیمایی بیش از دو هزار کارگر بازنشسته در خیابانهای وسط شهر اصفهان و حضور بسیاری از خانواده های آنان در این تجمع شهر را به تحرك در آورده بود و کارگران با شعارهایی چون ریعی حیا کن، وزارت را رها کن، عزت عزاست امروز، روز عزاست امروز، حقوق بازنشسته زیر عباس است امروز، ایران شده دزدخونه، توی جهان نمونه، نصرالله را رها کنید، فکری به حال ما کنید، بطور واقعی کل بساط دزد سالار سرمایه داری حاکم و توحش آنرا به چالش کشیدند. و اینها همان شعارهایی بود که این کارگران در تجمع روز ۲۵ آذر ماه نیز سر دادند و با فریاد اینکه "صندوق خالی کردن، مارو آواره کردن" اعتراض خود را به بلایی که بر سر صندوق بازنشستگی و بطور مشخص صندوق بازنشستگی فولاد آمده است و به سرقت رفتن پولهای این صندوق ها اعلام کردند. اعتراض به این دزدی ها، اعتراض به تحویل دادن گزارش ورشکستگی آنها به کارگران و تشدید فشار بر وضع زندگی و معیشت کارگران و کل مردم، محرومیت از بیمه های اجتماعی و از جمله درمان رایگان، تحصیل رایگان و تسهیلات لازم برای تامین مسکن، بالا کشیدن دستمزد کارگران و مستمری بگیران و تعویق پرداخت آنها، همه و همه امروز به موضوعات داغ اعتراضات کارگران و مشخصا بازنشستگان تبدیل شده است. ۸۵ هزار بازنشسته فولاد در شهرهای

تجمعات بازنشستگان فولاد اصفهان و دو روز راهپیمایی بیش از دو هزار نفر آنها در وسط این شهر با شعارهای اعتراضی شان، تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته کیان تایر با خواست پرداخت فوری حق سنواتشان، تجمع اعتراضی کارگران راه آهن تبریز و زنجان بخاطر دستمزدهای پرداخت نشده شان و فراخوان دوباره بازنشستگان به تجمعی سراسری در مقابل مجلس اسلامی اخبار و مسائل برجسته این هفته کارگری در هفته گذشته است.

اعتراضات قدرتمند کارگران بازنشسته فولاد اصفهان

یک اتفاق مهم در هفته گذشته، اعتراض قدرتمند کارگران بازنشسته فولاد اصفهان بود. در این اعتراضات بازنشستگان با تجمعاتشان، با مارش با شکوهای در وسط شهر، با شعارهای اعتراضی شان و با شکستن سد نیروهای انتظامی، آنجا که با دیوار گشتی آنها مواجه میشدند، صحنه های با شکوهی از مبارزه را آفریدند و قدرتمند ایستادند.

تعویق پرداخت دو ماه حقوق و عدم برخورداری از بیمه پایدار دو موضوع اصلی اعتراضات بازنشستگان فولاد است. بیمه پایدار در واقع درمان و بهداشت رایگان است. بازنشستگان فولاد اصفهان قبلا نیز با خواستهایی چون افزایش حقوقها بالای خط فقر فقر ۴ میلیون تومان، درمان رایگان، تسهیلات برای تامین مسکن، تحصیل رایگان در تمام سطوح آموزشی برای همه مردم و حق داشتن تشکل اعتراضاتی داشته اند.

روز ۲۸ آذر کارگران فولاد اصفهان علیرغم وعده مقامات مربوطه به پرداخت حقوق مرداد ماه و انتشار فیش حقوقی آن در همان روز و قول پرداخت به زودی حقوق آذرماه آنان، اعلام کردند که تا وقتی طلبهایشان به حساب آنان واریز نشود و به خواستههایشان جواب داده

نواحی ریلی کشور حدود ۷ هزار کارگر دارد که مجموع این کارگران با معضلات مشابهی روبروند.

بازنشستگان در تدارک تجمع سراسری ۱۸ دیماه در مقابل مجلس

بازنشستگان در ادامه اعتراضاتشان و در ادامه تجمع اعتراضی قدرتمند ۱۵ هزار نفره خود در ۱۹ آذرماه، برای پیگیری خواستههایشان به تجمع سراسری در ساعت ده صبح روز ۱۸ دی ماه فراخوان داده اند. تدارک برای سازماندهی این تجمع بزرگ اعتراضی شروع شده و بخش های مختلف بازنشستگان با پوستر های همه می آیم به استقبال این روز میروند. تاکید فوری آنها خصوصا اکنون که بررسی لایحه بودجه دولت در جریان است، همچنان بر اختصاص بودجه لازم برای پاسخگویی به خواستههایشان و اجرای یکساله طرح همطرازی مشاغل است. بازنشستگان در گفتنهایشان بر سر این موضوع و با مقایسه اختصاص بودجه به نهادهای مذهبی و دیگر دستگاههای سرکوبگر و بی تاملی مردم، خواستار پاسخ گویی فوری به مطالباتشان هستند. یک موضوع دیگر گفتمان های اعتراضی بازنشستگان، اعتراض به اعلام ورشکستگی صندوق بازنشستگی و اختلاس ها و تدارک حذف آخرین حداقل هایست که تحت عنوان تامین اجتماعی به کارگران و به کل مردم تعلق میگیرد. تاکید بازنشستگان بر اتحاد حداکثری برای برگزاری تجمع ۱۸ دیماه و مثل بار دیگر خطابشان نه فقط به افرادی که بازنشسته هستند، بلکه به شاغلین و خانواده ها هم هست.

در سازمانیافتگی اعتراضات این کارگران دارد و با استفاده از آن تجمع روز ۲۷ آذر ماه خود را تدارک دیدند.

کارگران اعتصابی راه آهن تبریز جلوی حرکت قطار تبریز به مشهد را گرفتند

روز ۲۶ آذر ماه کارگران خط آهن آذربایجان در اعتراض به عدم دریافت پایان کار ۷ ساله و ۳ ماه بی حقوقی و خطر از دست دادن شغل شان دست به اعتراض زدند. هر کدام از این کارگران نزدیک به ده میلیون طلبکارند و در این رابطه قبلا نیز اعتصاب داشتند. در این حرکت اعتراضی کارگران دستنوشتهایی با مضامینی چون «امنیت شغلی نداریم» و «حقوق و مزایا نگرفته ایم» و «بیمههایمان پرداخت نشده» و «حقوق هایمان را میخواهیم» و تبعیض تا کی در دست داشتند.

این کارگران نزدیک به ده تا ۱۲ سال است که قراردادی و بصورت پیمانی کار میکنند و شرکتی که کارش تمام شده به آنها بدهکار است و جوابشان را نمیدهند. کارگران راه آهن تبریز خواستار پرداخت فوری طلبهایشان و قراردادهای دائم کاری هستند. در این روز همچنین گروهی از کارگران پیمانکاری راه آهن زنجان به تهران، با تجمع در مقابل ساختمان استانداری پیگیر ۶ ماه دستمزد معوقه و وضع ناروشن قراردادهایشان شدند. قبلا نیز کارگران راه آهن لرستان در اعتراض به قراردادهای برده وار موقت کاری تجمع داشتند. کارگران راه آهن اعلام کرده اند که اگر پاسخی نگیرند، حرکت قطارها متوقف خواهد شد. این اولتیماتوم کارگران راه آهن نشان از جایگاه مهم اعتصاب به عنوان ابزار قدرت کارگران در مبارزات حکایت دارد. شرکت تراورس در

تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته کیان تایر مقابل وزارت صنعت، معدن و تجارت

روز ۲۷ آذر جمعی از کارگران بازنشسته کارخانه کیان تایر بنا بر فراخوانی از قبل اعلام شده در گروههای میدیای اجتماعی، اعتراض به پرداخت نشدن سنوات ایام خدمت خود مقابل وزارت صنعت، معدن و تجارت تجمع کردند. ۴۰۰ بازنشسته کیان تایر که از سال ۹۰ به تدریج بازنشسته شده اند، هنوز حق سنوات پایان خدمت خود را از کارخانه دریافت نکرده اند. هر کدام از این کارگران بین ۸۰ تا ۱۰۰ میلیون تومان از کارخانه کیان تایر طلبکار هستند و قرار بود که تا تسویه کامل طلبهای آنان هر ماه ۵۰۰ هزار تومان به این کارگران پرداخت شود. کارگران میگویند حتی با پرداخت همان ۵۰۰ هزار تومان در ماه هم روند تسویه حساب آنها بیش از یک دهه طول خواهد کشید. در تجمع قبلی این کارگران در هفتم تیر ماه وعده حل این مشکلات داده شده بود، اما هیچ اقدامی صورت نگرفته است. کارگران کیان تایر از سنت های مبارزاتی ارزشمندی از جمله اتکاء به مجمع عمومی برخوردارند و امروز میدیای اجتماعی نقش مهمی

بازنشستگان فولاد خوزستان هم به میدان میایند! ۸ صبح سوم دیماه، مقابل شرکت فولاد

و پایدار یعنی درمان رایگان تاکید کردند.

حزب کمونیست کارگری حمایت قاطع خود را از مبارزات و خواست های بحق ۸۵ هزار بازنشسته فولاد و خانواده های آنها اعلام میکند و کلیه کارگران و مردم زحمتکش، دانشجویان و همه انسانهای آزادیخواه را فرامیخواند که بهر شکل که میتوانند این مبارزات و خواست افزایش حقوق بازنشستگان بالای چهارمیلیون، پرداخت فوری کلیه معوقات بازنشستگان و درمان رایگان برای همه مردم را تقویت کنند و صدای بازنشستگان را رساتر سازند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۳۰ آذر ۱۳۹۶، ۲۱ دسامبر
۲۰۱۷

سوم دیماه در مقابل شرکت فولاد در اهواز، بر پرداخت مطالبات معوقه خود از سال ۹۱ و حقوق سر وقت و همسان سازی حقوق ها و حفظ کرامت بازنشستگان تاکید کرده اند. نکته مهم در این فراخوان همچنین تاکید بازنشستگان بر حضور خانواده های خود میباشد که در اصفهان و کرمان و تهران هم شاهد آن بودیم. در این تجمعات بازنشستگان با شعارهایی چون حقوق بازنشسته زیر عبا است امروز و یه اختلاس کم بشه مشکل ما حل میشه و صدا و سیما ننگت باد، با جسارت و مستقیماً خشم و نفرت خود را علیه حکومت و رسانه های حکومتی و آیت الله های دزد اعلام کردند و در بنرهای خود بر حقوق بالای چهارمیلیون تومان و درمان کارآمد

در ادامه تجمعات کارگران بازنشسته فولاد و خانواده های آنها در شهرهای اصفهان و کرمان و تهران، بازنشستگان فولاد خوزستان اعلام کرده اند که روز یکشنبه سوم دیماه تجمع بزرگی همراه با خانواده هایشان در مقابل شرکت فولاد در اهواز سازمان میدهند. تجمعات اعتراضی کارگران بازنشسته و خانواده های آنها که در شهرهای مختلف در حال گسترش است، یکی از قدرتمندترین اعتراضات سراسری کارگری به شمار می رود.

مطالبات فوری بازنشستگان حقوق بدون تاخیر، همسان سازی حقوق ها، درمان رایگان و افزایش حقوق بالای ۴ میلیون تومان است. بازنشستگان فولاد خوزستان در فراخوانشان به تجمع بزرگ در روز

گروههای مبارزاتی بازنشستگان در تلگرام بطور واقعی نقش یک دفتر دائر و پاتوق هر روزه و هر ساعته بازنشستگان و دخالت حداکثری توده بازنشسته را انجام میدهد. این تجربیات را باید وسیعاً اشاعه داد و به سنتی پایدار در جنبش کارگری و کل جامعه تبدیل کرد. در بستر چنین تحرکی است که میشود تشکلهای توده ای سراسری را شکل داد و به استقبال مبارزات قدرتمند سراسری رفت. از مرداد ماه تا کنون هر ماه بازنشستگان تجمعات سراسری خود را داشته و برپایی تجمعات بزرگ و قدرتمند آنان به یک وزنه مهم در جنبش کارگری تبدیل شده است. بازنشستگان در این تجمعات خود با شعارهای پر شورشان خواستهایشان را اعلام کرده اند. افزایش حقوقها به میزان ۴ میلیون تومان، رفع تبعیض ها و همطراز حقوقها و درمان رایگان و داشتن یک زندگی انسانی، خواستهای فوری بازنشستگان است و اینها خواستهای کل جامعه است و هر روز ابعاد سراسری تری پیدا میکند. از مبارزات بازنشستگان وسیعاً حمایت کنیم. اخبار این مبارزات را رسانه ای کنیم.

تجمع قبلی بازنشستگان در نوزدهم آذر ماه برپا شد. تجمعی که خود بازنشستگان آنرا مهمترین تجمع سال ۹۶ نام گذاشتند و به راستی بزرگترینش بود. در این روز معلمان بازنشسته، بازنشستگان کشوری، لشگری، تامین اجتماعی و نیز بازنشستگان صنایع فولاد با شعارهای یک اختلاس کم بشه، مشکل ما حل میشه، فریاد، فریاد، از اینهمه بیداد، معیشت، منزلت، حق مسلم ماست، اتحاد، اتحاد، خط فقر ۴ میلیون، حقوق ما یک میلیون، دولت، مجلس، بس است فریب ملت، عزا عزا است امروز، روز عزا است امروز، حقوق بازنشسته زیر عبا است امروز، تا حق خود نگیریم از پا نمی نشینیم اعتراض خود را به فقر، تبعیض و بیحقوقی اعلام داشتند.

گرد آمدن بازنشستگان در گروههای مبارزاتی چند هزار نفره از شهرهای مختلف در تلگرام، بحث و تبادل نظر در این گروهها بر سر خواستها و مطالباتشان و تبدیل آنها به شعارها و قطعنامه های اعتراضی نقاط قوت مهم اعتراضات بازنشستگان در زمینه سازماندهی اعتراض و مبارزه است.

به حزب کمونیست کارگری ایران پیوندید

زنان قفل های جداسازی جنسیتی اسلام را می شکنند!

حسن صالحی

مبارزه علنی با حجاب اسلامی، در عمل دیوارهای آپارتاید جنسیتی را بشکنیم و این الگوها را هر چه بیشتر رواج بدهیم. این یعنی به همه ارزشهای ارتجاعی استبداد اسلامی نه گفتن. این کار را حتی میتوان بوسیله هنر هم انجام داد، آنطور که سه زن جوان با رقص زیبا شافل در میدان نقش جهان اصفهان نشان دادند.

آنجا نمی ایستند و به مبارزه ادامه خواهند داد تا همه حششان را بگیرند. و می دانند که اگر این اتفاق بیفتد کلک همه اینها کنده شده است: به دست پرتوان زنان.

علم الهنی و مکارم شیرازی و کی و کی، صدای پای زنان را شنیدند. دیر و یا زود بساط اینها را جنبش راهیابی زن و جنبش آزادیخواهانه مردم ایران جارو می کند. ولی تا آن زمان باید همه جا مثل سرپل ذهاب و رشت و مورد

حضورش را به رسمیت می شناسد که نیازهای جنسی مرد را تامین کند و یا به زاد و ولد بپردازد. ولی این زن ستیزی اعتقادی، همه قضیه نیست. مسئله سیاسی است. حاکمین اسلامی می دانند هر جایی که در مقابل زنان کوتاه بیاید زنان

ظریف هم به یک دیپلمات زن انگلیسی برای حجاب تذکر داد. هر چقدر که سحر قریشی جای ردی پای مرتجعین اسلامی می گذارد و علیرغم زن بودنش حرفهای زن ستیزانه آنها را تکرار می کند، و هر چقدر هم که ظریف به خیال خودش زنان دیپلمات خارجی را سر مسئله حجاب "آدب" می کند، ولی از آن طرف زنان با دو اقدامی که ذکرش شد، نشان دادند که حکومت از پس زنان بر نمی آید و یک سیلی محکم تو گوش حکومت و سوغکی هاش زدند.

مخالفت فسیل های اسلامی حاکم بر ایران با زنان فقط از سر ایندولوتیک نیست. همه می دانند که اسلام ضد زن است. همه می دانند که اسلام زن را هم ردیف شیطان قلمداد می کند و فقط آنجا

دو واقعه مهم در روزهای گذشته توجه ها را به خود جلب کرد. یکی حضور زنان در سر پل ذهاب در ورزشگاه این شهر برای دیدن مسابقه فوتبال بود که در واقع یک قدم بزرگ و عملی برای شکستن سد ممنوعیت حضور زنان در ورزشگاه ها به حساب می آید و دیگری اتفاقی که در رشت افتاد: چند زن شجاع منتظر قفل بازکنی نشدند و خودشان کلید رفتن به استادیوم را زدند و گفتند ما اینجا آمدمیم که فوتبال را ببینیم و از اینجا هم نمی ریم.

این اقدامات زنان در حالی صورت گرفت که سحر قریشی بازیگر سینما با ریاکاری تمام به کمک فسیل های اسلامی ایران آمد و گفت که موافق ممنوعیت ورود زنان به ورزشگاه هاست. و جواد

از سوت چارواداری تا سبوس برنج!

آرش دشتی

ادبیات حاکمان جمهوری اسلامی، ادبیات لمپنی و چاله میدانی است. این ادبیات، مربوط به دیروز و امروز نیست. ریشه در فرهنگ رهبران جمهوری اسلامی از ریز و درشت شان و از معمم تا مکلائی شان دارد. از خمینی که می گفت: "اقتصاد مال خر است!" تا بنی صدر که با عصبانیتی هیستریک گفته بود: "شورا پورا مالیده!"، تا دردانه‌ی خامنه‌ای که نظرش به نظر او نزدیک بوده و رو به دوربین بدون هیچ ابایی گفته بود: "آب رو بریز اون جایی که می سوزه". ژاژ خایی و لق زبانی های مسئولان جمهوری اسلامی به افراد اصولگرا و سپاهی و قاضی و مدیر کل ختم نمی شود، حتی رئیس جمهور اعتدالی و اصلاح طلب هم در انتقاد از مردمی که دروغ های او را در مورد رشد و توسعه ی اقتصادی دولتش، افشا کرده اند، گفته بود: "بعضی ها می گویند ما رشد اقتصادی را نمی بینیم، خب بروید عینکی چیزی بگذارید". از کلمات و الفاظ رکیک و فحش

های نمایندگان در مجلس اسلامی که بگذریم، لودگی ها و صوتی معاون و سخنگوی دستگاه قضایی کشور بسیار زننده و زشت و منجرکننده بود وقتی که پشت تریبون مصاحبه ی مطبوعاتی اش، سوت زد و گفت: "اگه مردی سوت بلبلی بزین بدون آن که انگشتت را به دهن بذاری" و این هنری بدلیل خودش را انجام داد و یکبار دیگر ماهیت چارواداری اش را نشان داد. زبان پریشی ها و رکاکت الفاظ این آقایان برمی گردد به تربیت و آموزش شان در حوزه ها و کتاب ها و مطالب و مباحث کپک زده و عهد بوقی که خوانده اند. اما آنجا که به مردم بر می گردد، این است که این حاکمان دارای پول و مقام و زور و تفنگ و تریبون، بکرات پا را از دایره ی ادب انسانیت بیرون می گذارند و علنا به چشم های مردم زل می زنند و توهین می کنند و این فضاها و شنیعت ها را به حساب شوخ طبعی و شیرین زبانی های خود می گذارند. تازه ترین نمونه ی هتاکی و توهین به مردم، در سفر حجتی وزیر

جهاد کشاورزی به گیلان و از زبان شخص وزیر انجام شد. هنگامی که کشاورز گیلانی به واردات برنج و فقر تحمیلی دولت و آقازاده ها به کشاورزان اعتراض کرد، جناب وزیر به یکی از همراهانش گفت: "از این سبوس ها بهش بدهید یه کم بخوره!" درست است که این زبان لقی ها و توهین ها ریشه در تفکر و تربیت این لمپن های حاکم دارد، اما یک نکته را نباید فراموش کرد و آن هم پیشروی اعتراضات مردم است که مسوولان را چنان به خشم آورده که دندان بهم می ساینند و عریده می کشند و سوت می زنند و فحش می دهند.

وقتی منطق و پاسخ های درست و حسابی تمام می شود، لاطانات و فحش و فضیحت و توهین به زبان می آید. این لمپنیسم را فقط با جارو کردن تمامی حاکمیت و کلیت این نظام پوسیده و ضد مردمی می توان از بین برد. و آن روز نزدیک است.

شعاری که طنین انداز شد!

آرش دشتی

روز ۲۶ آذر ۹۶ غارت شدگان موسسه مالی کاسپین که چندین ماه است که برای باز پس گرفتن پول های غارت شده ی خود به خیابان آمده اند، خشمگینانه شعار "مرگ بر روحانی" سر دادند.

روحانی در شعارها و در مناظره تلویزیونی برای انتخابات ریاست جمهوری، می گفت که عملکرد تمام نهادها و موسسات مالی و بانکی را به صورت شفاف در اختیار مردم خواهد گذاشت، از همان فردای بیرون آمدن از صندوق ماریازی، فراموش کرد که چه قولی به رای دهندگان و به مردم داده بود.

موسسات مالی و بانکی زیر نظر بانک مرکزی روحانی، اندوخته های مردم و سپرده گذاران را بالا

کشیدند و روحانی ماه هاست که شاهد راهپیمایی ها و اعتراضات سپرده گذاران غارت شده، هست اما به روی مبارک خود نیآورده است. بارها ماموران سرکوب تحت امر روحانی، مالباختگان معترض را کتک زدند و روحانی به فریادهای مردم، وقتی نگذاشت تا این که امروز مردم به جان آمده، شعاری را سر دادند که شعاری کلیدی است. "مرگ بر روحانی" شعار مرگ بر جمهوری اسلامی است. شعار مرگ بر نظام است. شعار سرنوینی است. شعار تدارک یک کارزار گسترده و اجتماعی است که امروز از زبان غارت شدگان بیرون آمده است و فردا می تواند برزبان بازنشستگان و معلمان و کارگران جاری شود.

این شعار فردا می تواند فریاد کولبران و بازماندگان کولبران کشته شده باشد. می تواند شعار کشاورزان کوهدشت باشد که وزارت بازرگانی روحانی دست بسریشان کرده و محصولات چغندرشان را نمی خرد. می تواند شعار زنان باشد که مورد تبعیض و آزار و اذیت قرار دارند. و کارگران و بیکاران و کودکان کار و خیابان و دانشجویان و جوانان و مردم به ستوه آمده این شعار را فریاد بزنند.

بی جهت نیست که سپاه سرکوب محمد از هفته ی پیش، اعلام کرده که برای حفظ امنیت و زلزله ی اجتماعی که به گفته ی فرمانده ی جنایتکار این سپاه؛ مهم تر از زلزله ی کرمانشاه است، در

جنبش بازنشستگان

آرش دشتی

بازنشستگی کفاف زندگی را نمی دهد. آن ها دریافته اند که باید به این فقر تحمیل شده اعتراض کنند. آن هم نه اعتراض هایی از قبیل نامه نگاری و مراجعات انفرادی و چند نفری به اداره ی مربوطه، بلکه سازمان دادن اعتراضاتی سراسری و آمدن به خیابان و تجمع در نقطه ای از شهر که در یک طرفش مجلس قانون گذاری است و در طرف دیگرش سازمان برنامه و بودجه.

در فضای شبکه های اجتماعی در بعضی گروه ها دیده شده است که تجمع ها و اعتراضات خیابانی و پیشروی بازنشستگان را کم اهمیت جلوه می دهند، و به این خاطر برخی تشکل ها و گروه هایی پشت این حرکت نرفته اند، بلکه انتقاداتی را هم متوجه بازنشستگان می کنند. در حالی که در ایران اسلام زده، نزدیک به یک سال است که جنبشی به نام جنبش بازنشستگان شکل گرفته و به موازات جنبش کارگری به میدان آمده است. این جنبش فعالان خود را دارد. فعالانی با سی سال تجربه ی کار و مبارزه.

این جنبش شعارهای رادیکال مطالباتی خود را دارد. تشکل خود را دارد (اتحاد بازنشستگان). رسانه های خود را دارد. (گروه تلگرامی اتحاد بازنشستگان و کانال پیشکسوتان). بازنشستگان چه بسا که در مطالبه گری هایشان، قاطع تر و ثابت قدم تر از شاغلین هستند، زیرا ترس از اخراج و بیکار شدن را ندارند و به معنای واقعی کلمه، در به میدان آمدن شان جز زنجیرهای فقر چیزی برای از دست دادن ندارند.

این مریض محتضر رو به موت، فرصت بخری ولی بدان که شمارش معکوس برای سرنوینی تو و نظام گندیده ات فرا رسیده است.

در روز ۱۹ آذر ۱۳۹۶ طبق فراخوانی که از ده روز قبل در فضای شبکه های اجتماعی منتشر شد، تعداد زیادی از بازنشستگان کشوری و لشگری در مقابل مجلس اسلامی تجمع کردند و خواستار حقوق از دست رفته شان شدند. آن ها شعار می دادند: منزلت، معیشت حق مسلم ماست! یک اختلاس کم بشه، مشکل ما حل می شه! و شعارهای مطالباتی و کوبنده ی دیگر که دولت روحانی و حکومت حامی سرمایه داران و دزدان و اختلاسگران را به چالش می کشید.

اتفاق جالبی که افتاد، ورود حسن روحانی به مجلس برای ارایه ی لایحه ی بودجه سال ۱۳۹۷ بود. روحانی از ترس مردم خشمگین برای یک لحظه هم پیاده نشد، مبادا که حرف معترضان را بشنود. این موضوع بیشتر از هر رفتاری، روی تجمع کنندگان تاثیر گذاشته بود، چرا که نشان داد که رئیس دولت اصلا توجهی به مردم و فریادهایشان ندارد نکته ی دیگر این است که از تابستان تا ۹ آذر، سه تجمع با فراخوان بازنشستگان صورت گرفته است. این در حالی است که در سال گذشته شاهد چنین تجمع ها و اعتراضات گسترده و سازماندهی شده اینچنینی نبوده ایم. در این فراخوان ها و تجمع ها، تشکلی تلگرامی با نام "اتحاد بازنشستگان" شکل گرفته است.

بازنشستگان در حقیقت همان کارگران و کارمندان و معلمان و پرستارانی هستند که تا دیروز کار می کردند و امروز بازنشسته شده اند. دریافتی بسیاری از بازنشستگان کمتر از شاغلین است و این حقوق

شهر مستقر می شود! جناب روحانی! این مردم که امروز در قلب تهران و بیخ گوش شما، مرگت را آرزو کرده اند، نه از طرفداران جناح به اصطلاح رقیبت هستند و نه مریخ آمده اند. این ها زخم خوردگان نظامی هستند که تو رییس اجرایی آن هستی و با دروغ ها و وعده وعیدهایت سعی داری برای

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه ماشین آلات صنعتی تراکتور سازی

تبریز

به قیمت خانه خراب کردن کارگران آنها را از اعتراض بحقشان محروم کنند.

کارگران کارخانه ماشین آلات صنعتی تراکتور سازی!

کار مناسب با دستمزدی بسیار بالاتر از خط فقر، بیمه بیکاری مکفی و داشتن يك زندگی انسانی حق مسلم همه کارگران است.

تجمع اعتراضی متحدها برای احقاق حقوق از دست رفته، تنها راهی است که در برابر ما کارگران در ایران و آذربایجان مانده است. به غیر از اعتراض متحدها و بویژه به همراه خانواده هایمان و در برابر دفتر کارخانه، اداره صنایع، استانداری و فرمانداری تبریز و هر شکل دیگر اعتراضی راه دیگری برای دفاع از زندگی خود و خانواده هایمان متصور نیست. تنها راه مقابله با این وضعیت ادامه اعتراض متحدها است.

کمیته آذربایجان حزب کمونیست کارگری ایران
۲۶ آذر ماه ۱۳۹۶ - ۱۷ دسامبر
۲۰۱۷

در تاریخ یکشنبه ۲۶ آذر، خبرهای درج شده در رسانه ها، حاکی از تجمع اعتراضی کارگران کارخانه ماشین آلات صنعتی تراکتور سازی تبریز است. این خبر در ادامه خبر پلمب کارخانه و بلاتکلیفی ۲۲۰ کارگر این کارخانه رسانه ای شده است. شورای اسلامی در رابطه با این تعرض آشکار به معیشت ۲۲۰ کارگر و زندگی بیش از هزار و دویست انسان در جهنم بی حقوقی اقتصادی، عملا در خدمت کارفرما و دولت قرار دارد.

چنین اخباری در مورد کارخانجات در ایران و آذربایجان در طول ۱۰ سال گذشته بیش از پیش شنیده میشود. رژیم جمهوری اسلامی در بن بست اقتصادی و سیاسی قرار دارد. در متن این بن بست اقلیتی مفتخور پول پارو میکنند اما آثار و عواقب سنگینش را فقط کارگران و مردم محروم جامعه تحمل میکنند. پلمب کردن کارخانه و بلاتکلیف کردن کارگران یکی از راههایی که رژیم اسلامی انتخاب کرده است تا

تجمع اعتراضی کارگران راه آهن تبریز و جلوگیری از حرکت قطار تبریز - مشهد!

کمیونست کارگری ایران ضمن حمایت از مبارزه شما کارگران راه آهن از کارگران بخشهای مختلف، از مردم تبریز دعوت میکند که به هر شکل ممکن حمایت و همبستگی خود را با مبارزه حق طلبانه شما اعلام کنند.

زنده باد مبارزه بحق کارگران راه آهن تبریز!

زنده باد همبستگی طبقه کارگر علیه سرمایه داران حاکم!

کمیته آذربایجان حزب کمونیست کارگری ایران

۲۷ آذرماه ۱۳۹۶ - ۱۸ دسامبر
۲۰۱۷

است. در حالیکه در بودجه سال آینده حکومت سرمایه داران، میلیاردها دلار برای فریه کردن دستگاه سرکوب و خرافه پراکنی در نظر گرفته شده است، کارگران حقوق زیر خطر فقر خود را هم دریافت نمیکند.

کارگران راه آهن تبریز!

شما کارگران قادرید که با اعتراضات مداوم و متحدها و بویژه با همراهی خانواده هایتان تعرض به حق و حقوق تان را با تعرض متقابل پاسخ دهید و حق تان را از حلقوم دولت اسلامی سرمایه داران بیرون بکشید.

کمیته آذربایجان حزب

روز یکشنبه ۲۶ آذرماه ۱۳۹۶، تجمع کارگران راه آهن تبریز در اعتراض به عدم پرداخت حقوقهایشان منجر به جلوگیری این کارگران از حرکت قطار مسافری تبریز به مشهد گردید.

کارگران دستنوشته هایی در دست داشتند که روی آن ها نوشته است: "امنیت شغلی نداریم"، "حقوق و مزایا نگرفته ایم"، "بیمه هایمان پرداخت نشده" و "حقوق هایمان را میخواهیم!"

عدم دریافت حقوق و مطالبات کارگری یکی از مهمترین و سراسری ترین موضوعات اعتراض کارگران

انترناسیونال

نشریه حزب کمیونست کارگری

سردبیر: خلیل کیوان

مسئول فنی: سهند مطلق

ایمیل: anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته روز جمعه منتشر میشود

تراکت های حزب
کمیونست کارگری ایران
را تکثیر و وسیعا پخش کنید
www.wpiran.org